

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.16.0418.N

1. J. C. D. V.,

2. A. H.,

eisers,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de eisers woonplaats kiezen,

tegen

BNP PARIBAS FORTIS nv, met zetel te 1000 Brussel, Warandeborg 3,

verweerster,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de verweerster woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent van 15 september 2015.

Advocaat-generaal Christian Vandewal heeft op 27 februari 2017 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Eric Dirix heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Christian Vandewal heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDELEN

De eisers voeren in hun verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

Ontvankelijkheid

1. De verweerster werpt op dat het middel geen belang vertoont aangezien in geval van vernietiging niets belet dat de verweerster haar tweede appelconclusie alsnog opnieuw voor de verwijzingsrechter indient.
2. Het belang van een middel wordt objectief beoordeeld in het licht van een mogelijke vernietiging van de bestreden beslissing en niet op grond van de voortzetting van het geding voor de verwijzingsrechter.

De grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

Gegrontheid

3. Krachtens artikel 747, § 2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt de rechter het aantal conclusies en de uiterste datum waarop de conclusies ter griffie moeten worden neergelegd en toegezonden aan de andere partij, alsmede de datum en het uur van de pleitzitting en de duur ervan.

Krachtens het zesde lid van diezelfde bepaling worden, onverminderd de toepassing van de in artikel 748, § 1 en § 2, bedoelde uitzonderingen, de conclusies die na het verstrijken van de termijnen ter griffie worden neergelegd of aan de tegenpartij gezonden, ambtshalve uit het debat geweerd.

4. Wanneer de rechter bij toepassing van de voormelde bepaling termijnen bepaalt om conclusie te nemen, moeten telkens zowel de neerlegging van de conclusie ter griffie als de toezending ervan aan de tegenpartij binnen de bepaalde termijn plaatsvinden.

De enkele toezending van de conclusie aan de tegenpartij binnen de door de rechter bepaalde termijn voldoet niet aan het wettelijke vereiste.

In voorkomend geval moet de rechter de laattijdig ter griffie neergelegde conclusie uit het debat weren, ook al is ze tijdig aan de tegenpartij gezonden.

5. Het hof van beroep stelt vast dat:

- de eisers hun conclusie dienden neer te leggen op 15 april 2015 en de verweerder op 15 mei 2015;
- de eisers op 15 april 2015, zijnde de laatste dag van de hen toegekende termijn, hun conclusie ter griffie hebben neergelegd;
- de eisers niet betwisten dat de verweerder haar syntheseconclusie en stukken aan hen heeft bezorgd op 15 mei 2015, zijnde de laatste dag van de haar toegekende termijn;
- de verweerder haar conclusie pas ter griffie heeft neergelegd op 20 mei 2015.

6. Het hof van beroep oordeelt vervolgens dat aangezien voor de eisers geen termijn van repliek was bepaald en de verweerder als laatste kon concluderen, er geen reden is om de conclusie van de verweerder die binnen de termijn aan de ei-

sers is medegedeeld, ambtshalve uit het debat te weren omdat zij pas enkele dagen na het verstrijken van de termijn ter griffie is neergelegd.

7. Door aldus te oordelen, schendt het bestreden arrest artikel 747, § 2, Gerechtelijk Wetboek.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent over aan de feitenrechter.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Geert Jocqué en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 21 april 2017 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Christian Vandewal, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

K. Moens

G. Jocqué

K. Mestdagh

A. Smetryns

E. Dirix

26406/W/2/

VOORZIENING IN CASSATIE

5 Aan het Hof van Cassatie van België

geeft te kennen:

10 1. de heer J. C. D. V., en

2. mevrouw A. H.,

samen wonende te,

eisers tot cassatie,

15 vertegenwoordigd door de ondergetekende, Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, aan de Drie Koningenstraat 3, waar de eisers keuze van woonplaats doen,

wat volgt.

20 De eisers, voornoemd, verklaren hierbij zich in cassatie te voorzien tegen het hieronder nader omschreven arrest en cassatieberoep aan te tekenen tegen de hieronder nader aangewezen partij.

**I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTIJ WAARTEGEN CASSATIE-
BEROEP WORDT AANGETEKEND**

25

Dit cassatieberoep is gericht tegen het arrest dat op 15 september 2015 door de veertiende bis kamer van het hof van beroep te Gent, werd gewezen in de zaak, ingeschreven op de algemene rol onder het nummer 2014/AR/3245, van de eisers, als appellanten, tegen:

30

de naamloze vennootschap BNP PARIBAS FORTIS, met vennootschapszetel te 1000 Brussel, aan de Warandeberg 3, en met het ondernemingsnummer 0403.199.702,

toen geïntimeerde, thans verweerster in cassatie,

35

en tegen die verwerende partij.

Deze voorziening in cassatie is gesteund op de volgende twee middelen en conclusies.

40

II. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE

45 1. Het voorliggende geschil betreft een uitvoerend beslag op onroerend goed.

Bij beschikking van de beslagrechter te Oudenaarde van 23 januari 1997 werd de aanstelling vernieuwd van notaris Goeminne, die al bij beschikking van 26 augustus 1994 op verzoek van de verweerster werd aangesteld en belast met de veiling van de in beslag genomen onroerende goederen van de eisers, en de verrichtingen van rangregeling en evenredige verdeling.

50

2. Met een exploit van 21 maart 1997 tekenden de eisers *derdenverzet* aan tegen de beschikking van 23 januari 1997.

55

Bij *beschikking* van 21 mei 1997 werd het verzet ontvankelijk doch ongegrond verklaard, en werden de kosten van het verzet ten laste van de massa gelegd.

3. Tegen de beschikking van 21 mei 1997 tekenden de eisers op 13 augustus 1997 *hoger beroep* aan.

60

Na ambtshalve weglating, werd de zaak eind 2014 opnieuw op de rol gebracht.

65 In een *arrest* van 15 september 2015 bevestigt het hof van beroep de bestreden
beschikking in al zijn onderdelen, en veroordeelt het de eisers tot betaling van de
kosten van de procedure in hoger beroep.

Tegen dat arrest voeren de eisers de volgende twee middelen tot cassatie aan.

70

III. MIDDELEN

Eerste middel

75

MIDDEL

Geschonden wettelijke bepalingen

- 80 - artikel 747, § 2, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek
- voor zoveel als nodig, artikel 748 van het Gerechtelijk Wetboek

Aangevochten beslissing

85

In de bestreden beslissing verklaart het hof van beroep het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond. Het hof van beroep bevestigt de bestreden beslissing in al haar onderdelen en veroordeelt de eisers tot betaling van de kosten van de procedure in hoger beroep.

90

Het hof van beroep neemt die beslissingen op grond van alle overwegingen en motieven waarop zij steunen, die hier als integraal hernomen worden beschouwd, en in het bijzonder op de volgende overwegingen:

95 “1. **Wat betreft het verzoek van [de eisers] tot wering van de beroepsconclusie en stukken van [de verweerster]**

100 1.1. *Ter zitting van 23 juni 2015 vraagt de raadsman van [de eisers] de ambtshalve wering uit de debatten van de tweede beroepsconclusie van [de verweerster], neergelegd ter griffie van het hof op 20 mei 2015. Hij vraagt ook de wering uit de debatten van de stukken 4a tot en met 6 uit “Bewijsstukken VI” van [de verweerster] die hem niet zouden zijn meege-*
deeld.

105 1.2. *[De verweerster] verzet zich tegen de wering van zowel haar tweede beroepsconclusie als van de stukken, dit omdat zowel de conclusie als de stukken tijdig aan [de eisers] zouden zijn overgemaakt, zoals bepaald in de beschikking van 24 februari 2015. Volgens [de verweerster] is voldaan aan de doelstelling van artikel 747 Ger.W. in die zin dat [de eisers] tijdig kennis hebben kunnen nemen van het standpunt en de stukken van [de verweerster] en hierop hebben kunnen reageren.*

110 1.3. *Onverminderd de toepassing van de in artikel 748, §§1 en 2 bedoelde uitzonderingen, worden de conclusies die na het verstrijken van de termijnen ter griffie worden neergelegd of aan de tegenpartij gezonden, ambtshalve uit de debatten geweerd.*

115 *Het [hof van beroep] stelt vast dat [de eisers] tijdig, op de laatste dag van de hen toegekende termijn, hun conclusie ter griffie hebben neergelegd.*
120 *Het wordt door [de eisers] niet betwist dat [de verweerster] haar syntheseconclusie en stukken aan hen heeft bezorgd op vrijdag 15 mei 2015, hetzij de laatste dag van de hen toegekende termijn. De conclusie werd echter pas ter griffie neergelegd op woensdag 20 mei 2015.*

125 *Conclusies die buiten de wettelijke termijn ter griffie zijn neergelegd, worden door de rechter ambtshalve uit het debat geweerd wanneer niet blijkt dat zij vóór het verstrijken van de termijn aan de tegenpartij zijn overgelegd [...]. [De eisers] hebben de conclusie en stukken van [de verweerster] ont-*

130 *vangen voor het verstrijken van de termijn. Nu voor hen geen termijn van
replik was bepaald en [de verweerster] als laatste kon concluderen, is er
geen reden om de conclusie van [de verweerster] die binnen de termijn aan
[de eisers] is medegedeeld, ambtshalve uit het debat te weren omdat zij
enkele dagen na het verstrijken van de termijn pas ter griffie is neergelegd.*

135 *Ook de stukken van [de verweerster] werden meegedeeld aan [de eisers]
binnen de termijn bepaald voor de neerlegging van de conclusies. Uit de
artikelen 747 en 748 Ger.W. vloeit niet voort dat de afwezigheid van over-
legging van de conclusies of de laattijdige overlegging ervan de wering tot
gevolg heeft van de stukken die regelmatig werden meegedeeld aan de te-
genpartij binnen de termijn bepaald voor de neerlegging van de conclusie
140 [...].*

*Aangezien [de verweerster] het bewijs levert dat op haar rust dat haar con-
clusies en stukken binnen de daartoe verleende conclusietermijn werden
gezonden aan [de eisers], zonder dat deze het tegendeel bewijst, beslist op
145 basis hiervan de conclusies en stukken van [de verweerster] in aanmerking
te nemen. Door aldus te beslissen wordt geen enkele wettelijke bepaling
miskend, noch het algemeen rechtsbeginsel betreffende de naleving van
het recht van verdediging en van artikel 6.1 E.V.R.M. [...].”*

150 (p. 3, midden, en p. 4, van het bestreden arrest).

Grieven

155 1. Artikel 747, § 2, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat, onver-
minderd de toepassing van de in artikel 748, §§ 1 en 2 bedoelde uitzonderingen,
welke in deze zaak niet van toepassing zijn, de conclusies die na het verstrijken
van de termijnen ter griffie worden neergelegd of aan de tegenpartij gezonden,
ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

160

Ook artikel 748 van het Gerechtelijk Wetboek voorziet overigens in eenzelfde
sanctie. Zo bepaalt artikel 748, § 1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek dat in
de zaken waarin artikel 735 niet van toepassing is, de conclusies neergelegd ter
griffie of gezonden aan de tegenpartij na het in artikel 750 bedoelde gezamenlijk
165 verzoek om bepaling van de rechtsdag, ambtshalve uit de debatten worden ge-

weerd. Luidens paragraaf 2, laatste lid, van hetzelfde artikel worden de conclusies die ter griffie zijn neergelegd of aan de andere partij gezonden na het verstrijken van de termijnen vastgesteld als bepaald in dat artikel, ambtshalve uit de debatten geweerd.

170

De door de rechter vastgestelde termijnen om conclusie te nemen, zijn dwingend. Wanneer een partij de rechter vraagt om een laattijdige conclusie uit het debat te weren, mag de rechter het belang van die partij niet beoordelen.

175 2. Uit de stukken waarop uw Hof vermag acht te slaan en uit de vaststellingen van het bestreden arrest blijkt dat de verweerster haar conclusie uiterlijk op 15 mei 2015 diende neer te leggen (beveldschrift van 24 februari 2015; p. 3, bovenaan, van het bestreden arrest).

180 Eveneens blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier waarop uw Hof vermag acht te slaan en uit de vaststellingen van het bestreden arrest, dat de verweerster haar conclusie pas op 20 mei 2015 neerlegde ter griffie (p. 3, tweede alinea, en p. 4, eerste lid, van het bestreden arrest).

185 Het hof van beroep beslist de conclusie die de verweerster laattijdig ter griffie neerlegde op 20 mei 2015 toch in aanmerking te nemen op de gronden dat (p. 4, tweede en vierde alinea, van het bestreden arrest):

- conclusies die buiten de wettelijke termijn ter griffie zijn neergelegd, door de rechter ambtshalve uit het debat worden geweerd wanneer niet blijkt dat zij vóór het verstrijken van de termijn aan de tegenpartij zijn overgelegd,

190

- de eisers de conclusie en de stukken van de verweerster hebben ontvangen vóór het verstrijken van de termijn,

- aangezien er voor de eisers geen termijn van repliek was bepaald en de verweerster als laatste kon concluderen, er geen reden is om de conclusie van de verweerster die binnen de termijn aan de eisers is meegedeeld, ambtshalve uit het debat te weren omdat zij pas enkele dagen na het verstrijken van de termijn ter griffie is neergelegd,

195

- aangezien de verweerster het bewijs levert dat haar conclusie binnen de daartoe verleende termijn werd gezonden aan de eisers, zonder dat deze het tegendeel bewijzen, de conclusie in aanmerking kan worden genomen.

Door aldus te beslissen en te weigeren de laattijdig neergelegde conclusie van de verweerster uit de debatten te weren op grond dat de eisers de conclusie hebben ontvangen vóór het verstrijken van de termijn, er voor hen geen termijn van repliek was bepaald en de verweerster als laatste kon concluderen, miskent het hof van beroep artikel 747, § 2, zesde lid, en artikel 748 van het Gerechtelijk Wetboek.

Conclusie

De beslissing van het hof van beroep de laattijdig neergelegde conclusie van de verweerster in aanmerking te nemen, is niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 747, § 2, zesde lid, en 748 van het Gerechtelijk Wetboek).

TOELICHTING

Het eerste middel behoeft geen toelichting.

220

Tweede middel

MIDDEL

225

Geschonden wettelijke bepalingen

de artikelen 5, 17, 18, 1042, 1033, 1122, 1395 en 1494 van het Gerechtelijk Wetboek

230

Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing verklaart het hof van beroep het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond. Het hof van beroep bevestigt de bestreden beslissing in al haar onderdelen en veroordeelt de eisers tot betaling van de kosten van de procedure in hoger beroep.

235

Het hof van beroep neemt die beslissingen op grond van alle overwegingen en motieven waarop zij steunen, die hier als integraal hernomen worden beschouwd, en in het bijzonder op de volgende overwegingen:

240

“IV. Beoordeling

245

4.1. Voorwerp van het geschil tussen partijen is het derdenverzet dat [de eisers] op 21 maart 1997, hetzij meer dan 18 jaar geleden, hebben ingesteld tegen de beschikking van 23 januari 1997, waarbij notaris GOEMINNE werd benoemd met de opdracht om over te gaan tot de veiling en de verrichtingen van rangregeling m.b.t. de onroerende goederen van [de eisers] gelegen te ..., ..., waarop [de verweerster] uitvoerend beslag had laten leggen.

250

Inmiddels zijn de betrokken onroerende goederen reeds definitief verkocht in 2002 en bestaat er betwisting tussen partijen omtrent de rangregeling die

255 *door de notaris is opgesteld, welke discussie het voorwerp uitmaakt van een andere procedure voor de beslagrechter te Oudenaarde, die bij tussenbeschikking een deskundigenonderzoek heeft bevolen om de afrekening op te stellen.*

260 [De verweerster] *betwist vooreerst de toelaatbaarheid van het hoger beroep en vervolgens de gegrondheid ervan.*

A. Wat betreft de geldigheid van de beroepsakte

265 [...]

B. Wat betreft de gegrondheid van het hoger beroep

270 *4.4. In zijn verzet tegen de aanstelling van de notaris kan de beslagene grieven doen gelden zowel betreffende de regelmatigheid van de procedure, als betreffende de titel zelf. De beslagene kan bezwaren formuleren tegen de uitvoerbaarheid van de titel van de schuldeiser, over het zeker en vaststaande karakter van de schuldvordering of over de actualiteit van de titel.*

275 *De beslagrechter moet enkel nagaan of de schuldeiser beschikt over een titel, die uitvoerbare kracht bezit en of er sprake is van een zekere, vaststaande en opeisbare schuldvordering, alsook of de procedurevoorschriften werden nageleefd.*

280 *4.5. [De verweerster] betwist[...] de gegrondheid van het verzet van [de eisers] op de volgende gronden:*

285 *- rechtsverwerking: [de eisers] hebben in de beroepsprocedure gedurende meer dan 17 jaar geen enkel initiatief genomen en door hun stilzitten hun rechten verwerkt;*

- schending van het recht van verdediging van [de verweerster];

- de procedure uitvoerend onroerend beslag bevindt zich reeds in een eindstadium en de aanstelling van de notaris kan niet meer worden betwist;

290 *- de door [de eisers] nieuw aangehaalde middelen kunnen niet in aanmerking worden genomen, gelet op artikel 1625, lid 2 Ger.W.;*

- de betwistingen van [de eisers] i.v.m. de afrekening van [de verweester] hebben betrekking op de rangregeling, die het voorwerp uitmaakt van een andere procedure.

295

4.6. [De eisers] hebben reeds in vele procedures op basis van dezelfde/gelijkaardige argumenten obstructie gevoerd tegen de tenuitvoerlegging door [de verweester]. Tot op heden zijn alle verzetsprocedures van [de eisers] tegen de opeenvolgende uitvoeringshandelingen van [de verweester] afgewezen als ontoelaatbaar of ongegrond.

300

Huidige procedure betreft het derdenverzet van [de eisers], dat zij reeds 18 jaar geleden hebben ingesteld tegen de beschikking tot aanstelling van notaris GOEMINNE dd. 23 januari 1997 en dat bij de thans voor dit hof bestreden beschikking dd. 21 mei 1997 als ongegrond werd afgewezen.

305

[De verweester] legde een eerste conclusie neer op 1 oktober 1997, de zaak werd ingeleid op 8 oktober 1997 en ter zitting van 11 oktober 2001 wegens gebrek aan enige activiteit in hoofde van [de eisers] ambtshalve weggelaten van de rol.

310

De zaak werd op verzoek van [de eisers] meer dan 17 jaar na inleiding opnieuw vastgesteld voor behandeling.

315

4.7. [...]

4.8. [...]

4.9. Het [hof van beroep] dient thans te onderzoeken of het verzet van [de eisers] al dan niet gegrond is.

320

Zoals blijkt uit artikel 1625 Ger.W. kan de beslagene in hoger beroep geen andere middelen voordragen dan wie welke in eerste aanleg zijn aangevoerd.

325

De kern van het verzet van [de eisers] – reeds opgeworpen in hun verzetsakte van 1997 – kwam erop neer dat [de verweester] niet beschikte over een vaststaande en opeisbare schuld ten aanzien van hen op grond van de diverse hypotheekakten. Zij handhaaft deze grond van verzet en

330 *meent deze thans te kunnen steunen op het gezag van gewijsde van een
recente beschikking van de beslagrechter te Oudenaarde dd. 2 oktober
2013 in het kader van de rangregeling, reden waarom zij de beroepsproce-
dure tegen de afwijzing van haar verzet na vele jaren opnieuw geactiveerd
heeft.*

335

*[De verweerster] is volgens [de eisers] overgegaan tot onrechtmatige uit-
voering om volgende redenen:*

- *één schuld was niet authentiek vastgelegd en derhalve niet vat-
baar voor executie tenzij mits vonnis;*
- 340 - *één akte sloeg niet op het pand te ..., .., maar op een pand te ...,
... en kon bijgevolg niet dienen voor de uitwinning van het pand
aan de ...;*
- *de kredieten zijn nooit opgezegd bij gebrek aan aangetekend
schrijven;*
- 345 - *elke betaling diende eerste te worden aangerekend op de hypo-
thecaire schuld (art. 1256 W.B.);*
- *de vier titels bevatten niet alle noodzakelijke elementen om de
exacte schuld te bepalen, zodat zij geen uitvoerbare titel verlenen;*
 - *voor één van de vier hypotheeken is de onderliggende schuld-
vordering nog steeds niet eisbaar en betwist, want niet notarieel
350 vastgesteld, maar enkel bij brief dd. 7 maart 1990 toegekend;*
 - *een tweede hypotheek, hypothecair gewaarborgd op het onroe-
rend goed aan de ..., werd reeds gerealiseerd, het goed werd
355 verkocht in der minne op 21.10.1994 en de schuld was al afbe-
taald op het moment dat de uitvoering van het pand aan de ...
een aanvang nam;*
 - *het goed aan de ... kan slechts worden uitgewonnen op basis
van de twee overige hypotheekakten voor een nominaal bedrag
van 148.736,11 EUR en niet voor het bedrag van 278.956,64
360 EUR, zoals weerhouden in het bevel tot betaling;*
- *[de verweerster] heeft nooit de betalingen van [de eisers] geïmpu-
teerd zodat artikel 1256 B.W. van toepassing was;*
- *[de verweerster] heeft nog nooit een volledige en deugdelijke afre-
kening voorgelegd, in het bijzonder wat betreft de interesten, die
365 overdreven zijn, alsook het afsluiten van de rekening-couranten,
de oorsprong, het bedrag en de imputatie van de diverse afbeta-
lingen;*

- 370
- dat geen rekening-courant meer kon openstaan lastens [de eisers], gelet op de faling van de vennootschappen aan wie de kredieten werden toegekend en de persoonlijke faling van [de eiser] in juni 1998;
 - er werd nooit een rechtmatig einde gesteld aan de kredietovereenkomsten, zodat de kredieten nog niet opeisbaar kunnen zijn;
 - enkel een degelijke en deugdelijke afrekening, met duidelijke vermelding van de datum van het ontstaan van de schuld van [de eisers], ten genoegte van recht bewezen aan de hand van onbetwistbare stukken, kan hierover uitsluitel geven.
- 375

380 *Samengevat betreft de grief van [de eisers] de uitvoerbaarheid van de titel en het zekere en vaststaande karakter van de schuldvordering van [de verweerster]. Zij hebben de verzetsprocedure na 18 jaar geactiveerd omdat zij menen tot staving van hun verzet te kunnen verwijzen naar een recente beschikking van de beslagrechter te Oudenaarde in het kader van de betwisting van de rangregeling.*

385 *Zij werpen op dat de afrekening van de vordering van [de verweerster] weliswaar moet behandeld worden in het kader van de rangregeling, maar indien deze afrekening er niet komt, blijven [de eisers] verstoken van hun recht op een exacte afrekening en kunnen verder interesten aangerekend worden.*

390

4.10. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat [de verweerster] [haar] schuldvordering [baseert] op verschillende uitvoerbare titels, met name enkele notariële akten van hypothecair gewaarborgde kredietopeningen.

395 *De opeenvolgende hypotheekakten dd. 20 mei 1988, 28 september 1990, 11 december 1991 waarborgen telkens de terugbetaling van alle bedragen die [de eisers] aan de bank verschuldigd zouden kunnen zijn als gevolg van de kredietopening, alsook van alle bedragen die de kredietnemer – gezamenlijk of afzonderlijk op één of meerderen van hen samen met anderen en/of alleen of samen met anderen – verschuldigd zouden zijn aan de bank uit hoofde van alle bankverrichtingen ongeacht hun aard, borgstellingen of andere persoonlijke waarborgen.*

400

405 *De hypotheekstellingen werden verleend “voor alle sommen”, niet enkel tot
het specifieke krediet dat bij de betrokken akten werd verleend, maar ook
tot waarborg van alle andere verplichtingen van de kredietnemers die
voortvloeien uit alle mogelijke financiële verplichtingen die [de eisers] in het
kader van hun handelsrelatie met de bank hebben aangeaan.*

410 *De hypothecaire akten, waarop [de verweerster] de uitwinning heeft geba-
seerd, zijn uitvoerbare titels die in principe als basis konden dienen voor de
gedwongen uitvoering op het onroerend goed aan de Kapellestraat 200 te
Ronse, mits de schuld van [de eisers] op basis van deze akten zonder re-
delijke betwisting kon worden bepaald.*

415 *Onder deze voorwaarden kon [de verweerster] overgaan tot gedwongen
tenuitvoerlegging op de onroerende goederen van [de eisers] ter invorde-
ring van haar schuldvordering.*

420 *4.11. Het [hof van beroep] stelt evenwel vast dat er tussen partijen ernstige
betwisting bestaat omtrent het precieze bedrag van de resterende schuld-
vordering van [de verweerster] waarvan zij betaling eist krachtens de ver-
schillende notariële hypotheekakten.*

425 *In het kader van de rangregeling heeft immers de beslagrechter te Ouden-
aarde, omwille van deze aanhoudende betwisting, bij beschikking van 2 ok-
tober 2013 een boekhouding en financieel onderzoek bevolen wat betreft
de schuldvordering van [de verweerster].*

430 *In deze beschikking, die gezag van gewijsde heeft welke zich opdringt aan
[het hof van beroep], oordeelde de beslagrechter dat de door [de verweer-
ster] voorgelegde afrekening onduidelijk is en dat volgens hem op de op-
merkingen van de beslagene niet voldoende wordt geantwoord.*

435 *De beslagrechter stelde vast dat hem geen gedetailleerde afrekening werd
voorgelegd door [de verweerster] van de sommen die zij heeft ontvangen
van de gefailleerde vennootschappen.*

440 *Verder overwoog de beslagrechter het volgende:*

445 “In de brief van [de verweerster] dd. 7 april 1997 wordt er melding gemaakt van de aanwending van de ontvangen bedragen, doch niet van het restant, wat er overblijft na betaling. Voor Ons is het eveneens onduidelijk.

450 Het is ook vreemd dat er in rekening-courant sprake is van bedragen in mindering gebracht van interesten, waar in een rekening-courant er na een bepaalde tijd een saldo dient te worden gevormd en de interesten hun identiteit verliezen.

455 In de éne rekening worden bedragen in mindering gebracht op het kapitaal, in de andere op de interesten. De aanwending van de gelden lijkt willekeurig.

Terecht werpen [de eisers] op dat na de falingen de kredieten dienden opgezegd en er geen verrekening in rekening-courant meer kan geschieden.

460 Het saldo van de rekening dient opgemaakt.

Interesten mogen geen interesten opbrengen (dichotomie).

465 Het lijkt aangeraden dat het kluwen van rekeningen dient onderzocht door een financieel expert.

De kosten zullen voorgeschoten worden door de massa, via de instrumenterende notaris.”

470 *Deskundige Johan Dewaele werd bij voormelde beschikking d. 2 oktober 2013 aangesteld om na te gaan:*

- welke de schuld was, openstaand op datum van de falingen en op-eisbaarstelling van de rekeningen, in kapitaal en intresten;
 - advies te verstrekken of de geïmputeerde bedragen volgens schrijven van [de verweerster] aan Mter. Verroken Koen dd. 7 april 1997 correct zijn geschied;
 - de afrekening van [de verweerster] dd. 27 mei 2002 eveneens te controleren, in navolging van het voorgaande;
- 475

- 480 - rekening houdend met de verleende hypothecaire waarborgen, na te gaan welke opbrengsten van de gerealiseerde activa konden en kunnen geïmputeerd worden op de voorgelegde openstaande bedragen;
- 485 - aan de hand van een verder correct verloop van aanrekening van interesten (niet in rekening-courant) advies te verlenen over de juiste inhoud van de bedragen in het proces-verbaal van rangregeling;
- te antwoorden op de pertinente aansluitende [vragen] van partijen;
- het bedrag van het gebeurlijk saldo te bepalen.

490 4.12. Op datum van 13 april 2015 liet de door de beslagrechter aangestelde deskundige weten dat hij geen verslag kon opstellen bij gebreke aan het verschaffen van de nodige en gevraagde documenten door [de verweerder] ondanks het feit dat de beslagrechter bij beslissing van 21 januari 2015 uiteindelijk nog een laatste termijn had toegekend tot 15 april 2015 met verplichting aan [de verweerder] om de nodige stukken tijdig over te maken, in de volgende bewoordingen:

495

500 “Verlengt de termijn voor het neerleggen van het voorverslag tot 15 april 2015 onder voorbehoud van neerlegging door de N.V. BNP Paribas Fortis van alle nodige stukken. Bevelen de N.V. BNP Paribas Fortis voor zoveel als nodig om aan de deskundige de nodige stukken tijdig over te maken.”

505 Aan dit verzoek werd door [de verweerder] blijkbaar geen gevolg gegeven, zodat de deskundige geen verslag kon opstellen binnen de voorziene termijn. [De verweerder] liet op 14 april 2015 weten dat één en ander langere tijd op zich laat wachten ten gevolge van de ouderdom van het dossier.

510 4.13. Hoewel het geschil omtrent de afrekening van de schuldvordering van [de verweerder] dient te worden beslecht in het kader van de rangregeling, die het voorwerp uitmaakt van een andere procedure voor de beslagrechter te Oudenaarde, kan het [hof van beroep] op grond van de voorliggende stukken niet besluiten dat [de verweerder] ten tijde van het beslag niet beschikte over een zekere, vaststaande en eisbare schuldvordering.

515 Alleen blijkt op basis van de vaststellingen van de beslagrechter in de beschikking van 2 oktober 2013 en de recente mededeling van de aangestelde deskundige dat:

- *niet duidelijk was wat het saldo van de schuldvordering was, wat er overblijft na betaling,*
- 520 - *dat het ook vreemd is dat er in rekening-courant sprake is van bedragen in mindering gebracht van intresten, waar in een rekening-courant er na een bepaalde tijd een saldo dient te worden gevormd en de intresten hun identiteit verliezen;*
- *dat in de éne rekening worden bedragen in mindering gebracht op*
- 525 *het kapitaal, in de andere op de intresten en de aanwending van de gelden willekeurig lijkt;*
- *dat [de eisers] terecht hebben opgeworpen dat na de falingen de kredieten dienden opgezegd en er geen verrekening in rekening-courant meer kan geschieden;*
- 530 - *dat het saldo van de rekening dient opgemaakt en dat dit tot op heden nog steeds niet is geschied.*

Aangezien de gedwongen invordering inmiddels werd verdergezet en de onroerende goederen werden gerealiseerd, kan de discussie:

- 535 - *omtrent de precieze omvang van de ten uitvoer gelegde schuldvordering enkel nog het voorwerp uitmaken van de betwisting in het kader van de rangregeling, die hangende is voor de beslagrechter te Oudenaarde en afhankelijk is van de resultaten van het deskundig onderzoek dat door deze is bevolen;*
 - 540 - *omtrent het al dan niet rechtmatig karakter van de voortgezette tenuitvoerlegging en de mogelijke schadevergoeding die hiervoor door [de verweerster] verschuldigd is,*
- enkel beoordeeld worden door de bevoegde rechter na beslechting van het eerstgenoemde geschil in het kader van de rangregeling.*

- 545
- 550 *De vraag of [de verweerster] zich heeft schuldig gemaakt aan tergende en roekeloze uitwinning (openbare verkoping) kan pas beoordeeld worden nadat met zekerheid is komen vast te staan dat [de verweerster] destijds is overgegaan tot gedwongen uitvoering zonder te beschikken over een schuldvordering. Over deze vordering kan dit [hof van beroep] hic et nunc geen uitspraak doen.*

Het probleem van de omvang van de schuldvordering, de intresten en de aanrekening van de betaalde bedragen en de problemen inzake de toe-

555 *passing van artikel 1256 B.W. (toerekening betaling), kortom het geschil omtrent de verschillende punten waarover de beslagrechter te Oudenaarde een deskundig onderzoek heeft bevolen, moet nog worden behandeld in de procedure m.b.t. de rangregeling.*

560 *Het precieze bedrag van de nog openstaande schuld dient thans aan het einde van deze procedure te worden geëvalueerd en terzake werd een deskundige aangesteld bij voornoemd vonnis. Het [hof van beroep] kan op basis van de voorliggende gegevens enkel besluiten dat de deskundige tot op heden nog geen afrekening kon voorleggen bij gebrek aan documenten en inlichtingen vanwege [de verweerster].*

570 *Het hoger beroep van [de eisers] tegen de beschikking van 21 mei 1997 is ongegrond, mede bij gebrek aan voorwerp. Het [hof van beroep] stelt vast dat het verzet gericht was tegen de aanstelling van een notaris met het oog op de gedwongen realisatie van het onroerend goed, dat inmiddels – na afwijzing van het derdenverzet van [de eisers] bij de bestreden beschikking dd. 21 mei 1997 – reeds op risico van [de verweerster] is verkocht en definitief toegewezen in 2002, hetzij 13 jaar geleden.*

575 *Thans rest enkel nog de discussie m.b.t. de rangregeling waarmee dit [hof van beroep] niet is gevat en het geschil nopens het tergend en roekeloos karakter van de tenuitvoerlegging, dat pas kan beoordeeld worden na beslechting van de betwisting m.b.t. de rangregeling.”*

(p. 8, onderaan, tot p. 18, van het bestreden arrest).

580

Grievens

585 1.1. Artikel 1033 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat al wie niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is tussengekomen, verzet kan doen tegen de beslissing die zijn rechten benadeelt.

590 Luidens artikel 1122, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek kan ieder die niet behoorlijk is opgeroepen of niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is tussen gekomen, derdenverzet doen tegen een, zij het voorlopige, beslissing die zijn

rechten benadeelt en die gewezen is door een burgerlijk gerecht, of door een strafgerecht in zover dit over burgerlijke belangen uitspraak heeft gedaan.

595 Inzake de positie van de derde oefent de rechter die van het derdenverzet kennis neemt, zijn volledige rechtsmacht uit over hetgeen in de bestreden beslissing is beslist. Binnen die grenzen mag de derde alle middelen in feite en in rechte aanvoeren.

600 De rechter die van een derdenverzet kennisneemt, moet, in dezelfde omstandigheden als de eerste rechter, nagaan of de procedure op verzoekschrift regelmatig is en of de door de eerste rechter bevolen maatregelen gegrond zijn.

605 1.2. Alle vorderingen betreffende middelen tot tenuitvoerlegging worden krachtens artikel 1395 van het Gerechtelijk Wetboek voor de beslagrechter gebracht.

Krachtens artikel 1494, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, mag geen uitvoerend beslag op roerend of onroerend goed gelegd worden dan krachtens een uitvoerbare titel en wegens vaststaande en zekere zaken.

610 De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt, niet is teniet gegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval die niet meer actueel is en de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn.

615 1.3. Uit de samenlezing van de artikelen 1033, 1122, 1395 en 1494 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter die kennis neemt van een derdenverzet tegen een uitvoerend derdenbeslag, moet nagaan of de tenuitvoerlegging rechtmatig is. In dat kader komt het de rechter toe te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt niet is teniet gegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn.

620

Met toepassing van de voornoemde bepalingen en de artikelen 17, 18 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek blijft de beslagrechter ook in beroep bevoegd kennis te nemen van de betwisting over de rechtmatigheid van een uitvoerend beslag en zal hij, ook wanneer de uitwinning zich reeds heeft gerealiseerd, toch moeten nagaan of de beslissing van de eerste rechter verantwoord was.

2. Zoals blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en uit de vaststellingen van het bestreden arrest, betwistten de eisers met hun derdenverzet de actualiteit van de titel van de verweerster, betwistten zij het bestaan van een vaststaande en opeisbare schuld en voerden zij aan dat de uitvoering onrechtmatig is (p. 5, randnr. 2.3, en p. 12 en 13, randnr. 4.9, van het bestreden arrest; zie ook de akte “Derdenverzet” van 21 maart 1997 en de “Conclusies” van de eisers gedateerd 15 april 2015).

Het hof van beroep overweegt dat de hypothecaire akten waarop de verweerster de uitwinning heeft gesteund, uitvoerbare titels zijn die in principe als basis konden dienen voor de gedwongen uitvoering op het onroerend goed gelegen te Ronse, aan de Kapellestraat 200, mits de schuld van de eisers op basis van die akten zonder redelijke betwisting kon worden bepaald, en dat de verweerster onder die voorwaarden kon overgaan tot gedwongen tenuitvoerlegging op de onroerende goederen van de eisers ter invordering van haar schuldvordering (p. 14, randnr. 4.10, van het bestreden arrest).

Vervolgens overweegt het hof van beroep dat tussen de partijen ernstige betwisting bestaat over het precieze bedrag van de resterende schuldvordering van de verweerster waarvan zij betaling eist krachtens de verschillende notariële hypotheekakten (p. 14, onderaan, van het bestreden arrest) en verwijst het hof van beroep naar een beschikking van de beslagrechter van 2 oktober 2013 waarin werd geoordeeld dat de door de verweerster voorgelegde afrekening onduidelijk is en de opmerkingen van de eisers niet voldoende worden beantwoord, en waaruit het hof van beroep ook citeert (p. 15 van het bestreden arrest). Ook stelt het hof van beroep vast dat in de beschikking van 2 oktober 2013 een financieel expert werd

aangesteld en dat deze geen verslag kon opstellen binnen de voorziene termijn (p. 16 van het bestreden arrest).

655

Het hof van beroep wijst het hoger beroep van de eisers vervolgens af als ongegrond, op de gronden dat:

- 660 - hoewel het geschil omtrent de afrekening van de schuldvordering van de verweerster dient te worden beslecht in het kader van de rangregeling, die het voorwerp uitmaakt van een andere procedure voor de beslagrechter te Oudenaarde, het hof van beroep op grond van de voorliggende stukken niet kan besluiten dat de verweerster ten tijde van het beslag niet beschikte over een zekere, vaststaande en eisbare schuldvordering (p. 16, onderaan, en p. 17, bovenaan, van het bestreden arrest),
- 665 - op basis van de vaststellingen van de beslagrechter in de beschikking van 2 oktober 2013 en de recente mededeling van de aangestelde deskundige alleen blijkt dat:
 - niet duidelijk was wat het saldo van de schuldvordering was, wat er overblijft na betaling,
 - 670 • het ook vreemd is dat er in rekening-courant sprake is van bedragen in mindering gebracht van intresten, waar in een rekening-courant er na een bepaalde tijd een saldo dient te worden gevormd en de intresten hun identiteit verliezen;
 - in de ene rekening bedragen in mindering worden gebracht op het kapitaal, in de andere op de intresten en de aanwending van de gelden willekeurig lijkt;
 - 675 • de eisers terecht hebben opgeworpen dat na de falingen de kredieten dienden opgezegd en er geen verrekening in rekening-courant meer kan geschieden;
 - 680 • het saldo van de rekening dient opgemaakt en dat dit tot op heden nog steeds niet is geschied (p. 17, tweede alinea, van het bestreden arrest),
- aangezien de gedwongen invordering inmiddels werd verdergezet en de onroerende goederen werden gerealiseerd, de discussie:
 - (1) omtrent de precieze omvang van de ten uitvoer gelegde schuldvordering
 - 685 enkel nog het voorwerp kan uitmaken van de betwisting in het kader van de rangregeling, die hangende is voor de beslagrechter te Oudenaarde en afhankelijk is van de resultaten van het deskundig onderzoek dat door deze is bevolen;

- 690 (2) omtrent het al dan niet rechtmatig karakter van de voortgezette tenuitvoer-
legging en de mogelijke schadevergoeding die hiervoor door de verweerster
verschuldigd is,
enkel beoordeeld kan worden door de bevoegde rechter na beslechting van het
eerstgenoemde geschil in het kader van de rangregeling (p. 17, derde alinea,
van het bestreden arrest),
- 695 - de vraag of de verweerster zich heeft schuldig gemaakt aan tergende en roeke-
loze uitwinning (openbare verkoping) pas beoordeeld kan worden nadat met
zekerheid is komen vast te staan dat de verweerster destijds is overgegaan tot
gedwongen uitvoering zonder te beschikken over een schuldvordering; dat het
hof van beroep over deze vordering *hic et nunc* geen uitspraak kan doen (p. 17,
700 voorlaatste alinea, van het bestreden arrest),
- het probleem van de omvang van de schuldvordering, de intresten en de aan-
rekening van de betaalde bedragen en de problemen inzake de toepassing van
artikel 1256 van het Burgerlijk Wetboek (toerekening betaling), kortom het ge-
schil omtrent de verschillende punten waarover de beslagrechter te Oudenaar-
705 de een deskundig onderzoek heeft bevolen, nog moet worden behandeld in de
procedure m.b.t. de rangregeling (p. 17, onderaan, en p. 18, bovenaan, van het
bestreden arrest),
- het precieze bedrag van de nog openstaande schuld thans aan het einde van
deze procedure dient te worden geëvalueerd en terzake een deskundige werd
710 aangesteld bij voornoemd vonnis; dat het hof van beroep op basis van de voor-
liggende gegevens enkel kan besluiten dat de deskundige tot op heden nog
geen afrekening kon voorleggen bij gebrek aan documenten en inlichtingen
vanwege de verweerster (p. 18, tweede alinea, van het bestreden arrest),
- het hoger beroep van de eisers tegen de beschikking van 21 mei 1997 onge-
715 grond is, mede bij gebrek aan voorwerp; dat het hof van beroep vaststelt dat het
verzet gericht was tegen de aanstelling van een notaris met het oog op de ge-
dwongen realisatie van het onroerend goed, dat inmiddels – na afwijzing van
het derdenverzet van de eisers bij de bestreden beschikking dd. 21 mei 1997 –
reeds op risico van de verweerster is verkocht en definitief toegewezen in 2002,
720 hetzij 13 jaar geleden (p. 18, derde alinea, van het bestreden arrest),
- thans enkel nog de discussie rest m.b.t. de rangregeling waarmee dit hof van
beroep niet is gevat en het geschil nopens het tergend en roekeloos karakter
van de tenuitvoerlegging, dat pas kan beoordeeld worden na beslechting van
de betwisting i.v.m. de rangregeling (p. 18, vierde alinea, van het bestreden ar-
725 rest).

De omstandigheid dat het hoger beroep van de eisers ongegrond is in zoverre de gedwongen uitvoering al is geschied, neemt niet weg dat de appelrechter gehouden is de rechtmatigheid van het uitvoerend beslag na te gaan, minstens na te gaan of de beslissing van de eerste rechter verantwoord was op het ogenblik dat hij uitspraak deed.

Het hof van beroep oordeelt dat het op grond van de voorliggende stukken niet kan besluiten dat de verweerster ten tijde van het beslag niet beschikte over een zekere, vaststaande en eisbare schuldvordering (p. 16, onderaan, en p. 17, bovenaan, van het bestreden arrest), waarmee echter niet wordt vastgesteld dat wel een zekere, vaststaande en eisbare schuldvordering voorhanden was. Uit geen van de vaststellingen en overwegingen van het bestreden arrest blijkt of volgt dat de verweerster op het ogenblik van de beschikking van 21 mei 1997 beschikte over een uitvoerbare en actuele titel op grond waarvan het uitvoerend beslag rechtmatig was. Integendeel volgt uit de overwegingen van het hof van beroep dat het al dan niet rechtmatig karakter van de voortgezette tenuitvoerlegging enkel beoordeeld kan worden door de bevoegde rechter na beslechting van het geschil over de precieze omvang van de ten uitvoer gelegde schuldvordering in het kader van de rangregeling, en dat de vraag of de verweerster zich heeft schuldig gemaakt aan tergende en roekeloze uitwinning pas beoordeeld kan worden nadat met zekerheid is komen vast te staan dat de verweerster destijds is overgegaan tot gedwongen uitvoering zonder te beschikken over een schuldvordering en het hof van beroep over die vordering hic et nunc geen uitspraak kan doen, dat het hof van beroep de rechtmatigheid van het uitvoerend beslag niet nagaat.

Door het hoger beroep van de eisers af te wijzen zonder na te gaan of en vast te stellen dat de verweerster beschikte over een uitvoerbare titel, waarin een zekere en vaststaande schuld ligt vervat en die nog steeds actueel was op het ogenblik van de uitspraak van de eerste rechter, miskent het hof van beroep de artikelen 17, 18, 1042, 1033, 1122, 1395 en 1494 van het Gerechtelijk Wetboek.

Door op de voornoemde gronden het hoger beroep van de eisers ongegrond te verklaren, maakt het hof van beroep zich bovendien schuldig aan rechtsweigerig,

760 aangezien het hof van beroep weigert recht te spreken onder voorwendsel dat de
beoordeling van de rechtmatigheid van het uitvoerend beslag hem niet toekomt
(schending van artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek).

Conclusie

765 De beslissing van het hof van beroep dat het hoger beroep ongegrond is, is niet
naar recht verantwoord (schending van alle in de aanhef van het middel opgesom-
de wettelijke bepalingen).

770 TOELICHTING

Het tweede middel behoeft geen toelichting.

775

780 **OM DEZE REDENEN**

Concluderen de eisers dat het uw Hof behage

- de bestreden beslissing te vernietigen,
- 785 - de zaak en de partijen te verwijzen naar een ander hof van beroep,
- uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Gent, 27 september 2016

790

Voor de eisers,

795 Willy van Eeckhoutte,

advocaat bij het Hof van Cassatie.

800 Inventaris van de stukken die bij deze voorziening worden gevoegd:

1. Pro-fiscoverklaring

NIET VERBETERDE KOPIE